

IVSI kongress 2005 – Lech am Arlberg

Lördag 2/4: Träffade Englands delegat under mid-dagen (Chris Exall). De har tankar om att slå ihop IVSI och ISIA men det är en seg process eftersom de även har lokala föreningar i England, Skottland och Wales. Visst revirtänkande gör att det troligen krävs ett generationsskifte innan det kan förverkligas. Vi talade en del om Englands många skidklubbar. IVSI England anlitas av försäkringsbolag för bedömning i skadeståndsärenden. De åker till skid-anläggningar världen över för att på plats bedöma uppkomna skadesituationer och ansvarsfrågor.

Även Kjell Ruder deltog i början av kongressvec-kan i egenskap av vice president i Interski Interna-tional.

Söndag 3/4: Upplägget är i allt väsentlig detsamma som vid Interski, fast i mindre skala – en demobacke, workshops i backen följt av föredrag under sena eftermiddagen. Under öppningsceremonin fick vi se och höra IVSI:s presidium och Lechs borgmästare Ludwig Muxel.

Delegationernas storlek varierar från en person (Sverige, Danmark, England) till ca trettio (Frankrike, Schweiz, Belgien) ända upp till 160 (Österrike). Alla medlemsnationer utom Norge, Finland, Tjeckien och Lichtenstein fanns på plats. USA och Kanada är ej medlemmar, däremot fanns delega-tioner från Japan och Korea.

Även demoåken påminde mycket om Interski, med uppvisning av olika svängtyper, olika åkdon (van-liga skidor, shortcarvers, blades, telemark, snow-board, sitski, snowbike, längdskidor etc) och skid-åkning från olika tidsepoker. Imponerade gjorde Österrike med ett riktigt tajt Schweizerkors (som dock slutade med en frontalkrock och rejäla blå-märken). Man visade även hur en grupp åkare sam-manlänkade med rep för åkning på glaciär kan ko-ordinera sina svängar med hjälp av stavs signaler. Vissa pedagogiska knep visades, som att använda en ring (ratt) för att främja positionen och åkning på en skida. En udda uppvisning var kortsväng på tan-dembräda vilket kräver en hel del koordination av de två åkarna. En annan var en grupp åkare med amputerade armar och ben, med och utan proteser.

Talade med Belgiens delegationsledare om sam-manslagning av IVSI och ISIA, men de har ett allvarligt hinder eftersom IVSI-medlemmar av tradition är fransktalande medan ISIA talar flam-ländska.

På eftermiddagen deltog jag och Kjell Ruder i en workshop med offpistinriktning. Tyvärr blev det

mer guidning i området än konkret erfarenhetsut-byte. I vår grupp fanns fem-sex påtagligt duktiga skidåkare från Polen. De visade sig senare till stor del bestå av landslagsåkare och -tränare. Två av dem hade tävlat på världscupnivå.

Interski uppskattar att det finns ca aktiva 250 000 instruktörer i världen.

Under sena eftermiddagen följde en serie föredrag, alla på tyska med simultantolkning till engelska och franska.

Sessionen öppnades av K. Schweitzer som presenterade kongressens tema, ”glädje genom kunskap” (Spaß durch Können). Därefter tog H. Wallner vid med ett föredrag på temat ”Learning from the best” där skidans rutschkomponent i olika svängtyper analyserades med hjälp av filmer av framstående tävlingsåkare i aktion. Vi fick även se en analys av hur inre skidspetsen tenderar att lyfta från marken i utgången av drivna kortsvängar. Vidare visades hur skidtekniken förändrats genom åren med filmer från 1925, 1933 och 1958. Föredraget avslutades med en film med en struts som dresserats till att åka skidor.

B. Mössenböck talade om skidundervisning för handikappade. Målgrupperna var cp-skadade, blinda, åkare med amputerade armar och ben samt rullstolsbundna. Hon redogjorde för de olika åkar-typernas speciella behov, anpassning av utrustning och hur instruktörsutbildningen är strukturerad. Eftersom det är ont om ankarliftar i alperna visade hon hur man kan åka sittlift med sitski. Föredraget avslutades med en serie uppfriskande bilder av de olika handikappkategorierna i tävlingsbanor samt av sitskiåkare lössnö och pucker.

Måndag 4/4: Vi fick se en demo av snowboard-teknik på hårt underlag, med 180 graders vändning-
ar för att åstadkomma tåsväng i varje sväng.

Tyskland körde en demo med påföljande workshop på temat ”Tolv steg till framgång” - en progression från absoluta nybörjare till carvingsvängar. De fyra första stegen är stå, gå, glida och komma upp följt av plog till stopp, liftåkning etc. Först i sjätte steget kommer första plogsvängen. Programmet är fram-taget med tanke på att majoriteten av Tysklands skidlärare har färre än tio dagars praktik per år, så man vill ge dessa relativt oerfarna individer en röd tråd att hålla sig till. De betonar att man numer har övergivit sin formella progression till förmån för en öppen, individanpassad struktur. Ändå känns det som en resa bakåt i tiden, till var Sverige befann sig på för femton år sedan. Idag är vi mer

analysorienterade och försöker finna en startpunkt istället för att inordna eleven i en progression. Mycket av den tyska presentationen handlade om, oavsett svängtyp, en aktiv sträckning av ytterbenet utgående från en låg position med böjda ben vilket resulterade i påtagliga vertikallörelser i överkroppen.

Tyskland representerades av Interski Deutschland som fungerar som ett paraply för organisationen för professionella skidlärare och tolv olika organisationer för deltidsarbetande instruktörer.

Även Polen körde demos och workshops på temat ”övningar för kortsväng”. Man eftersträvar rytm, koordination och en stabil överkropp. Övningarna byggde på saker som att hålla ut armarna, hålla stavarna rakt uppåt, hålla i stavarna nedanför handtagen för att komma ner i position, en stav bakom skuldrorna, brickan, dubbel stavisättning utanför ytter-skidan, rotera staven runt kroppen (främjar rytm), klappa med stavarna mot varandra etc. De lägger också stor vikt vid att skapa en positiv stämning i gruppen, bland annat genom att låta folk som inte känner varandra åka lift tillsammans och sedan presentera varandra.

De bjöd även på polsk lunch i backen bestående av pepparkakor, kalla ostpiroger och äppeljuice med vodka.

Under dagens föredrag repeterade Tyskland sitt budskap om de tolv stegen. Man underströk att man blivit öppnare och mer individanpassade då de tolv stegen inte ska ses som obligatoriska, utan mer som en röd tråd att följa. På så sätt kan man anpassa sig till individens olika motiv och mål. Landets skidlärarlitteratur presenterades och man introducerade uttryck som ”estetisk carving” och ”rumpstabilitet”.

Därefter höll Polen ett föredrag på temat kortsväng. Man underströk behovet av att med olika metoder skapa en god stämning och motivation i gruppen som grund för en lyckad lektion. Vidare är det viktigt att läraren ser styrkorna (inte svagheter) hos varje enskild elev. När det gäller kortsväng är grundfärdigheterna balans, koordination, uppavlastning och benvidning. Vanliga problem är brister i rytm och koordination, orolig överkropp, medvridning, för låg handställning och dålig fartkontroll. I Polen finns det 127 skidanläggningar, 74 skidskolor och 4 500 medlemmar i skidläraryöreningen (varav 1 200 professionella).

Sedan följde ett föredrag av karismatiska Christian Leicht från DAV-institutet om transeiversökning. Han poängterade vikten av en konsekvent sökstrategi. Första steget är att observera och lyssna. Nästa steg är grovsökning med transeiver där man börjar tio meter från sökområdet nedre

gräns, rör sig vinkelrät mot lavinens riktning tills man kommer tio meter från dess ytterkant. Därefter går man tjugo meter rakt upp innan man återigen gör ett slag nittio grader mot lavinens riktning. Är man flera sökande personer kan man istället gå rakt uppåt med tjugo meters lucka.

Många tillverkare anger räckvidden på sina transeivers till exempelvis sextio meter, men föredrags-hållaren påpekar att man inte har någon nytta av en signal som man inte kan bestämma riktningen på. Därför är den praktiska räckvidden betydligt lägre vilket ligger till grund för ovanstående tjugometersstrategi.

Därefter följde en strategi för att finna flera begravnings-lavinoffer. Man rör sig i cirklar (tre meter i taget) bort från den första träffen för att kunna fånga upp nästa signal samtidigt som influensen från den första signalen successivt avtar.

Tyskland återkom sedan med ett fördrag om telemarksundervisning. Motiven till att åka telemark är nya rörelseupplevelser, att öka sina koordinativa färdigheter, att få uppleva muskulära gränser samt att det är skonsamt för lederna. Telemarksprogressionen bygger på: slalomsväng, öva telemarksställning, växla skida i fallinjen, svänga i telemarksställning, växling med omkantning, undvika medvridning, öva tryck och kant på det bakre (inre) benet och slutligen telemark grundteknik. Man har även ställt upp fyra nyckelfärdigheter för perfekt telemarksteknik: 1) belasta och kanta innerskidan, 2) stabil telemarksställning utan förändring i ned-sjunkningsgrad, 3) tidig omkantning 4) stabil kroppsposition utan oroliga höftlörelser och undvikande av motvridning.

Tisdag 5/4: Dagen ägnades åt guidade turer i anläggningen med österrikiska ledare.

Föredrag: Schweiz presenterade en ny utvärderingsmodell för skidlärare. Efter varje utbildningssteg sker betygssättning i ett sexgradigt kompetensdiagram (kompetensprofil) med huvudgrupperna ämneskunskaper, metodkompetens, social kompetens och personlig färdighet. Diagrammet är mycket likt det som företaget Ericsson använt i många år för kompetensuppföljning av sina chefer. Även Schweiz utbildningssteg presenterades, med intro följt av tre steg (i två spår, ett allmänt och ett tävlingsinriktat), samt ett fjärde steg för de som ska arbeta med skidlärarytbildning. Bland fördelarna med det nya systemet anfördes att det är mycket enhetligare än förr samt att det inte bedömer individen som människa utan i sin roll som skidlärare.

Därpå följde en presentation av en österrikisk professor som förklarade de biologiska aspekterna bakom motorisk inläring. Han började med

hjärnans funktioner och gick vidare med lillhjärnan, förlängda ryggmärgen, nervbanor i ryggraden till aktivering av muskler och muskelns energiomsättning.

Frank Lund från Danmark höll ett inspirerande föredrag om ur kvalificering av skidlärare, med fokus på svårsmåttbara kvaliteter som idériakedom, kreativitet i lektionsplanering etc. Han tog även upp en kommunikationsmodell (10% förklara, 20% visa, 70% låta eleven pröva och känna), typiska fel bland eleverna och åtta kriterier för undervisning. Föredraget avslutades med en humoristisk film där en skidåkare hoppar på skuggor av liftåkare och där han likt ett datorspel får poäng för varje träff.

Därefter följde ett österrikiskt föredrag som närmast kan beskrivas som en religiös lovsång till telemark. Bland annat framhölls naturligt rörelsemönster, större frihetsgrad, friare fotrörelser (inga kalla fötter som följd), lägre skaderisk (framför allt i knäled), helkroppsrotation sparar bål- och ryggmuskulaturen, större understödsyta ger optimal kroppsposition och att de koordinativa färdigheterna utvecklas. Talaren framhöll fördelarna med att träna barn och nybörjare med lös häl och mer vana skidåkare för att förbättra positionen. Även blades med telemarksbindningar förordades som ett pedagogiskt hjälpmedel. Slutligen visades några filmsnuttar från telemarkstävlingar, t.o.m. störtlopp med långa luftsprång.

Onsdag 6/4: Schweiz höll en workshop om railing. Metodiskt börjar man öva på "power slide", ett korridorhas som utgår från en nersjunkna position där det gäller att fokusera på helt plana skidor, vilket uppnås genom att tippa den främre axeln mot fallinjen. Viktigaste orsaken till att man faller på en rail är den naturliga tendensen att luta sig bakåt när skidorna tvärställs. Nästa övning var att stå stilla med skidorna tvärs fallinjen och gör ett nittio-graders hopp och glida iväg i fallinjen. Därefter upprepas korridorhasen, men initierat med ett nittio-gradershopp.

Man hade gjort en fem meter lång rak rail i backen bestående av två hopskruvade svarta 70 mm pvc-rör som förankrats i backen. Första övningen var att från stillastående glida med bara pjäxor och hålla sig i en slalomkämp som två man går med i railens riktning. Fokus låg på att luta främre axeln framåt. Nästa steg var att hoppa upp på railen med bara pjäxor, fortfarande med hjälp av käppen. Därefter upprepades de två sista övningarna med skidor på, och den sista övningen var att ta lite fart mot railen utan stöd av käpp. Vid dessa railövningar är det bra att ha med sig en kniv för att skära bort spånor som bildas på rören. Workshopen avslutades med att vi fick "examinera" instruktören enligt det system som man presenterade i sitt föredrag dagen innan.

Japan körde en workshop om progression från plogsväng till carving. Plogsväng övades genom att luta överkroppen kraftigt ut över ytter-skidan. Stäm-svängen utgick från en låg position (båda knäna böjda) och en tydlig knäkantning av ytter-skidan. Den enkla parallellsvängen utgick från samma låga position med en sträckning av ytterbenet. Nästa parallellsväng utgick från högt läge (raka ben) mellan svängarna, och nersjunkna läge i svängfasen. Carving tränades med mer fart, öppen skidföring och tryck på bägge skidorna genom inåtlutning av hela kroppen. Denna inåtlutning övades genom brickan där armarna växelvis vreds in mot svängens centrum och motsvarande rörelse genom att hålla i stavarna mitt på med framåtsträckta armar.

Vid lunchtid bjöd Belgien på öl, vilket ledde till uteblivet intresse för eftermiddagens workshops. Däremot fick vi se en lång rad vådliga fall i samband med att överförfriskade skidlärare försökte sig på railen. I ett fall uppstod en skada som på lek-mannaspråk går under benämningen "no family".

Föredrag: Japan talade om "rörelsekänsla i två axlar". Det var en filosofisk utveckling av männi-skans plats i naturen i en fysikalisk inramning. Energi flödar från människan till naturen och vidare till skidorna etc. Större delen av föredraget var som hämtat ur vår mekanikbok med skidåkningens kraf-ter ingående förklarade och hur vi kan kontrollera skidans väg genom böj- och sträckrörelser. Även några carvingövningar presenterades, som att spar-ka sig runt plan mark med en kantad skida, att låta sig dras på plan mark med ena skidan kantad och belastad, kantövningar i lätt lutning med x-ben samt öva position genom att hålla en meterstor boll fram-för sig under åket.

Belgien höll föredrag på temat "konsten att under-visa". Större delen handlade dock om deras historia; 1964 kom den första artificiella backen och idag har man 10 rullbackar, 4 plastbackar och 3 snöbelagda inomhusbackar. Dessutom finns en markkyld utom-husbacke med snökanoner som fungerar upp till 10°C. Första steget i deras skidlärarutbildning sker delvis i artificiell backe, delvis utomlands. Alla föl-jande steg förläggs utomlands. Deras didaktiska modell är orienterad kring elevens personliga förut-sättningar och förväntningar. Man tar därvid hänsyn till kognitiva, sociala, fysiska och psykomotoriska (koordinativa) färdigheter. Belgiens undervisnings-modell innehåller förutom visa-pröva-öva etc även förklaring av de enskilda momentens praktiska an-vändningsområden.

Tyskland presenterade sin läroplan för snowboard. Den första planen som kom ut 1995 innehöll svän-gar, tävlingsåkning och freestyle och betraktas idag som en katastrof. Skälet till detta var att den var

illa anpassad till snowboardkulturen och efterfrågan som denna ger upphov till. 2003 kom därför en ny läroplan med svängar, hopp och trick som huvudinnehåll. Förutom de första svängarna innehåller den saker som att bemästra svår snö, brant terräng och trånga passager. Vidare baseras den på snowboardvärldens förebilder, använder dess språk och introducerar rails och pipe. Man skiljer mellan fyra grundrörelser, tippa framåt/bakåt, vertikala rörelser, kanta och rotera, vilka används som komponenter i glida, svänga, hoppa och diverse trick.

Schweiz presenterade sin nya bok "Ski Styler". Den är framtidsinriktad, vänder sig till en ung publik (såväl åkare som skidlärare) och innehåller både säkerhetstips och metodik. Säkerheten rör sig kring kroppsskydd (hjälm, ryggplatta, vadderade skydd etc), vikten av att besiktiga hopp etc innan man åker dem, att ha en vakt på hoppet, att undvika sträckrörelser i uthoppet i en halfpipe etc. Boken rekommenderar skidor i kroppslängd eller något mer för att få en stabil landning. De gick även igenom viss pipemetodik med nivåerna transition (grön), vertikal (röd) och air (svart).

Österrike presenterade sin snowboardmetodik. Det finns två parallella utbildningsvägar, snowboardlärare och snowboardtränare. Målsättningen är att göra saker "så enkelt som möjligt och så svårt som nödvändigt". Man har även dragit igång ett multimedieprojekt inom utbildningen kallad "Freestyle Basic". En demo-cd överlämnades.

Torsdag 7/4: Belgien höll en workshop om hur de examinerar skidlärare i tre steg. Efter första steget ska man kunna ta hand om nybörjare upp till parallellsväng, efter tredje mer avancerade åkare i pucker, bana, offpist etc. Examinationen sker under sista kursdagen där två examinatorer bedömer undervisningsprov och skidfärdighet. Även teori-prov ingår i varje steg. Vi gjorde en serie balansövningar som ingår i examinationen. Det började med att vi skråade över backen sittandes på bergskidan, för att sedan lyfta dalskidan utåt, bakom kroppen och sedan skapa en sväng uppåt backen i detta läge. Svårigheten ökades successivt fram till Charleston i fallinjen i kortsvängsrytm. Vi tränade även Charleston i takt två och två (bredvid varandra) där man stödde varandra med hjälp av en stav. Bra idé!

Under eftermiddagen höll IVSI sin generalförsamling. I stort sett hela styrelsen byttes ut, utom Frank Lund (Danmark) som är ansvarig för kommissionen för utbildning och examination. De nya ledamöterna är:

- Norbert Barthle (Tyskland) ordförande
- Hans Peter Kunz (Österrike) vice ordförande
- Niki Den (Japan) vice ordförande

- Janos xxx (Ungern) ekonomi

Norbert Barthle säger sig vilja arbeta för att stärka banden mellan IVSI, ISIA och Interski. Han anser att det endast är marginella skillnader mellan yrkesarbetande och deltidsarbetande skidlärare och att ISIA och IVSI "gemensamt ska verka för alla legitimerade skidlärarkrafter".

Monte Negro valdes efter en del diskussioner in som IVSI:s 21:a medlemsland. Problemet var att IVSI bara antar en medlemsorganisation per land och frågan var om Monte Negro kunde uppfattas som en suverän stat. Eftersom de för en egen utrikespolitik enades mötet om att de kunde väljas in.

Vidare bestämde man sig för att ändra namn på föreningen från "Internationaler Verband der Ski-Instruktoren" till "Internationaler Verband der Schneesport-Instruktoren". Även föreningens ändamålsparagraf (leitbild) ändrades något i linje med ett förslag som kom upp i Cranz Montana. Däremot fattades inget beslut om nästa arrangörsländ efter som det saknades kandidater.

Torsdag 7/4: Tyskland körde en demo om metodikutveckling under de senaste fyrtio åren. Vi fick se en rad numer bortglömda underligheter som klivsväng, jetsväng, omvridning genom att i stark bakvikt lyfta skidspetsarna samt något som liknar vår utjämningsväng. I början var kanten bara ett hjälpmedel för att ge stadga i skidåkningen jämfört med dagens åkning där man strävar mot att maximera utnyttjandet av kanterna. Tyskarna underströk att de under dessa år gått från en normerad läroplan till ett situationsanpassat tänkande.

Ungrarna tryckte under sin demo på vikten av att motivera eleverna och att erbjuda en lustfylld och varierad undervisning. Vidare tog man upp formationsåkning som ett pedagogiskt redskap som rymmer många fördelar eftersom det tvingar eleverna att lyfta blicken, använda hörseln samtidigt som det tänjer gränser – dessutom upplevs det av de festa som väldigt roligt.

Därefter gjorde Belgien en demonstration utan egentligt budskap. Vi fick dock se baklängeskullerbyttor och utnyttjande av ett portabelt hopp.

Österrike bjöd på en workshop om snowbike. Vi gick igenom liftteknik (både stol- och ankarlift) och man underströk vikten av att åka med raka armar och tätt sammanhållna knän samt undvika belastning av fötterna. Vi började med sladdsvängar för att sedan övergå till skärande sväng. I det sistnämnda fallet var det viktigt att få till tryck på snowbikens främre skida. Även en balansövning kallad "hey mama" där vi lyfte innerfoten och

vinkade med ytterarmen i svängarna hanns med. Snowbiken fungerade utomordentligt bra i den slaskiga vårsnö som vi hade till vårt förfogande och det gick även bra att åka puckel med samma teknik som med skidor – gå rakt på puckeln i fallinjen med sväng på puckelns baksida. I alpländerna krävs en licens för att få hyra snowbike, något som vi tilldelades efter denna workshop.

Fredag 8/4: Dagen ägnades åt en lång serie formationsåk med olika internationella sammansättningar. Därpå följde en avslutsceremoni med långa tal och en ölfest ackompanjerad av en fullkomligt vansinnig nittonmanna blås- och trumorkester vid namn Luterachar Hosakrachar.

Summering

För att summera veckans intryck så handlade konferensen mer om var vi står idag än hur vi ska möta framtiden. Det framkom mycket lite som var specifikt IVSI-relaterat, dvs till behoven hos deltidsarbetande skidlärare.

Det är relativt stora skillnader mellan olika länder, i antal skidorganisationer, hur de är strukturerade, i vilken mån de får statliga medel, vilken typ av skidlektioner som efterfrågas och hur de rent metodmässigt hanterar elever på olika nivåer. Vidare finns det betydande skillnader i utbildningsstrukturen och hur skidlärare examineras/licensieras. Det gäller därför att se saker i sina rätta sammanhang och en ödmjuk inställning till vad vi håller på med är därför på sin plats i ett internationellt forum som detta.

Visst har Sverige kommit långt inom många områden samtidigt som vi släpar efter på andra, exempelvis inom digitalt undervisningsmaterial och kvalitetssäkring under utbildningens gång (examinering i flera steg).

En annan observation är att i många länder avses med en yrkesarbetande skidlärare en som arbetar i skidskola, medan deltidsarbetande arbetar med bestämda grupp hela vintern i skidklubbar och dylikt. Jämför detta med Sverige där de två kategorierna arbetar sida vid sida i skidskolan.

Det som Sverige får ut av medlemskapet i IVSI är möjlighet att påverka den internationella utvecklingen, vi kan erbjuda våra medlemmar internationell status och vi får möjlighet att utbyta erfarenheter under kongresser.

Lech 9 april 2005
Micke Seemann

Se även www.ivsi-congress2005.com

Många kongressdeltagare ansåg att vi nästa gång borde ha ett mer specifikt tema som delegationerna kan koncentrera sina budskap kring. På så sätt skapas en bättre grund för direkta jämförelser och därmed större möjlighet att lära av varandra.

Det bör slutligen noteras att Kjell Ruder är ett välkänt namn i dessa sammanhang och att han hyser ett mycket högt internationellt anseende.

Intervju med Frank Lund

IVSI har under många år verkat för sammanslagning med ISIA, inte minst för att det skulle skapa en resursmässigt starkare organisation. Tyvärr stretar ISIA emot dessa ansträngningar varför IVSI nu ligger lågt i frågan. Däremot strävar man mot ökat samarbete och undersöker möjligheterna att i framtiden hålla gemensamma kongresser. Även tanken på ett gemensamt frimärke har förkastats av ISIA, men det finns möjlighet att frågan tas upp på Interskinivå.

Frank ansvarar för IVSI:s kommission för utbildning och examination och har därmed tagit fram en översikt över de olika ländernas utbildningssystem (den kommer per mail). Man arbetar även med att ta fram en rekommendation över vad som ska testas under examinering och vilka kriterier och betygs skalor som ska användas. Man har tagit fram en kortfattad handbok för skidteknisk examination och arbetar nu på en motsvarande bok om undervisningsprov.

På frågan vad IVSI kan göra för SSLF svarar han att de genom IVSI-märket verkar för en friare internationell arbetsmarknad, ett arbete som i framtiden kommer att stödjas på diverse EU-förordningar. Det är viktigt att undanröja de blockeringar som trots allt finns kvar. Vidare är IVSI:s kongresser ett viktigt forum för erfarenhetsutbyte och en möjlighet för respektive nation att höja sin status i internationella sammanhang. Frank anser att Sverige därvid gjorde ett mycket bra jobb under Interski i Kanada när temat "Ski the Swedish Way" lanserades.

IVSI-status kräver minimum 180 timmars utbildning och han är orolig för att Sverige inte når upp till detta inom telemarksutbildningen. Frank vill gärna att vi sänder honom en översikt över våra olika utbildningsvägar.